

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Een vraag. — Mag ik u even lastig vallen met onderstaande vraag:

In December wandelde ik in een dennenbosch in sneeuw. In den steilen zijkant van het voetpad was een dier begonnen met een hol, althans een gat te graven, dat echter niet doorliep, doch slechts een halve meter diep was. Ik dacht dat dit een konijnehol zou zijn (de doorsnede van het gat was die van een konijnehol), doch begon te twijfelen toen ik op het uitgeworpen zand, dat nog tegen de helling rondom de opening van het hol lag, talrijke uitwerpselen vond, die van geheel anderen vorm waren dan de bekende van het konijn. Zij hadden den vorm en afmeting van dikke rupsen, zagen aan de buitenzijde grijsgroen, terwijl zij zonder uitzondering bleken te bestaan uit bruinglimmende schilfertjes van zaadjes of dergelijke plantendeelen.

Kunt u mij misschien in uw rubriek Vragen enz. inlichten?

Utrecht, 24 December 1928.

S. VAN RAVENSTEYN.

Een eigenaardig gekleurde mol. — Begin Januari ontving ik uit het Westland een mol, die bijna geheel zeer licht zilvergrijs was. Slechts aan de buikzijde liep van staart tot kop een oranje streep, terwijl ook de zijkanten van de kop oranje kleurig waren. G. B.

Maaginhoud van steenuil, 21 Nov. 1928. — Het was mij bekend, dat de steenuil zijn dieet sterk wijzigt naar gelang van het jaargetijde, maar ik was toch eenigszins verbaasd er behalve een rups van *Agrotis pronuba* ook een groote volwassen veenmol (*Gryllotalpa vulgaris*) in de maag aan te treffen. Het beest was in zijn geheel doorgeslikt, slechts het voorborststuk was ingedrukt. G. B.

Zeearenden. — Nadat zich in Januari op de Veluwe reeds een zeearend had vertoond, die echter helaas op de Kon. Domeinen onder Gortel geschoten is, bracht de heftige koude van midden Februari op de Neder-Veluwe (tusschen Otterlo, Arnhem, Hoenderlo) wederom een tweetal dezer vogels. Wij kunnen slechts hopen, dat ook niet deze aan kruut en lood ten offer zullen vallen; het terrein, waar zij zich tot nu-toe bij voorkeur ophouden, biedt, dank zij den humanen eigenaar, gelukkig waarborgen genoeg voor een veilige hibernage.

Wageningen.

A. B. WIGMAN.

Het opvliegen van vlermuizen. — Verder had ik een opmerking omtrent het van den grond opvliegen van vlermuizen, waarover u sprak in De Levende Natuur Decembernummer naar aanleiding van Dierkunde Dr. v. Pesch. Een 20 jaar geleden heb ik eind Juli een vlermuis gevangen „grootoor” met een jong. Het diertje was zeer moe en kwam 's avonds tegen tien in mijn priëel achter huis terecht. Het jong hechte zich sterk aan de moeder. Ik plaatste na plm. een half uur, toen het vrij donker was, het dier in den tuin op een omgespit akkertje zandgrond. Na eenigen tijd vloog de vlermuis plotseling op; van zich laten vallen of iets dergelijks geen sprake. Voorzoover ik nog kon nagaan gewoon van den grond opvliegen en dat nog wel met een vrij groot jong. Verhevenheden waren aanwezig hoogstens van 1 cM. Sindsdien heb ik bovenstaande ettelijke keeren bij mijn lessen van opleidingscursussen enz. meegedeeld, maar steeds leest men weer, dat vlermuizen niet van den grond kunnen opvliegen. Ik deel dus dit even mee ter nadere bevestiging van uwe opmerking. M. KRAMER.

De Klecho. — Onze lezers herinneren zich, dat wij in een van onze vorige jaargangen een artikeltje gaven over het kleinste vogelnest ter wereld, dat van de Klecho. Thans geeft de heer H. van Meurs in het Orgaan der Club van Nederlandsche Vogelkundigen een prachtige studie over dit buitengewoon merkwaardig vogeltje, *Hemiprocne longipennis*, een verwant aan de Salanganen, die de eetbare vogelnestjes bouwen. Wie zoo'n salanganen-nest wel eens goed bezien heeft moet wel getroffen zijn, door de fraaie gebogen lijnen, die het omgrenzen. Ook het nest van de Klecho heeft zoo'n fraaie vorm die, zooals de